

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ ДИЗАЙНУ І МИСТЕЦТВ

РЕФЕРАТ

з дисципліни

«Теорія і методика ландшафтного проектування»

за темою:

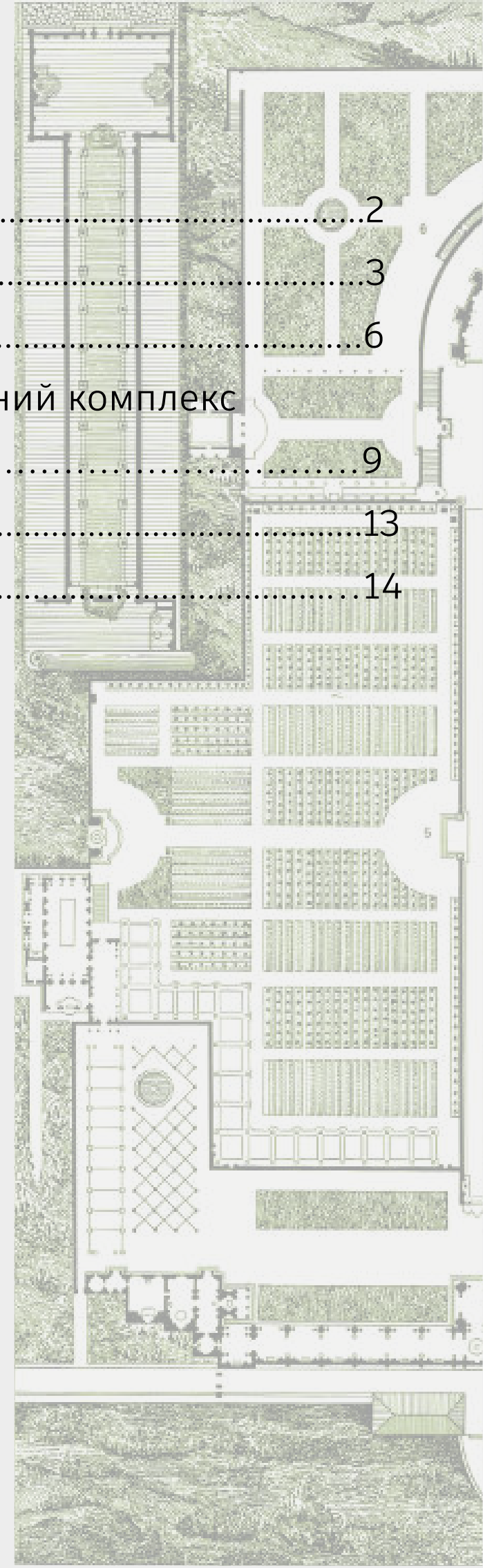
« Сади вілли Альбані »

Виконав:
Студентка 1к . ДАЛС
факультет «ДС»
спеціалізація «ДАЛС»
Мруе Ф. А.
Перевірів: Шарлай О. В.

Харків - 2021 р.

Зміст

1. Вступ.....	2
2. Історія.....	3
3. Особливості планувальної структури.....	6
4. Пейзажи що зображають архітектурно ландшафтний комплекс вілли Альбані.....	9
5. Висновки.....	13
6. Список використаної літератури.....	14

Вступ

Вілла Альбані (пізніше Вілла Альбані - Torlonia) є вілла в Римі, побудований на вулиці Соляний. Це величезний архітектурний комплекс, побудований в середині 18 століття архітектором К. Маркіонні (1702-1786) на просторі сільської місцевості, засадженої виноградною лозою, вирівняною після водопостачання, за допомогою схилів та терасування. Особливості побудови: статуї, барельєфи та фонтани розташовані між різними будівлями та садами вілли підносяться, як величезний архітектурний комплекс, у хоровій композиції середовища пейзажі та твори мистецтва. Латинський напис бронзовими літерами на фасаді розповідає історію: "Alexander Albani vir eminentissimus instruxit et ornavit / Alexander Torlonia vir princeps in melius restituit" (Найвидатніший Олександр Альбані побудований та прикрашений / Князь Олександр Торлонія відновлений та прикрашений).

Проєкт був створений для розміщення престижної колекції кардинала Алессандро Альбані (1692-1779), який сприяв зростанню неокласичного руху завдяки „Сінакулі вілли Альбані”, яка включала таланти Джованні Баттіста Ноллі, Джованні Баттіста Піранезі та Йоганн Йоахім Вінкельманн. Завдяки родині Торлонії, яка придбала Віллу в 1866 році, збільшивши колекцію та сади та відновивши найважливішу кардинальну резиденцію XVIII століття, де 1870 року було підписано Захоплення Риму від Папської держави.

Історія

Споруда вілли запланована в 1743 році, згідно з Джузеппе Васі, почалася в 1747 році та була завершена в 1763 році. Її мета полягала в тому, щоб розмістити колекції старожитностей і давньоримської скульптури кардинала Альбані, які розвиваються та оновлюються, котрі незабаром заповнили казино, що виходить на вулицю. Вілла належати до ряду парадних партерів. Вілла з її фонтанами, статуями, сходами та фресками, а також садом в італійському стилі, півколом кафе Kaffeehaus, являє собою високе свідоцтво того особливого антикварного смаку, який з'явився в середині 18-го століття і за який Рим став ключовим пунктом Гранд - туру.

Кардинал був керівником робіт, для макета давній друг Альбані Карло Маркїонні був відповідальним архітектором вілли та двох храмів в парку іонічного храму Діани й руїн. Існує гіпотеза, що Маркїонні взяв пораду від Йоганна Йоахіма Вінкельмана, який на той час, найнятий кардиналом бібліотекарем (1759), створював каталог зібрань старожитностей свого покровителя, відкриваючи шлях для переоцінки грецького мистецтва.

Вінкельманн розширював колекції, він писав в листі 1766 року, о процесі будівництва Альбані, дотримувавшись принципу Декарта не залишати порожнього місця. Сала-ді-Антинуо знаменитий рельєф Вілли Адріана прикрасив камін, і в цій кімнаті також розміщена знаменита фреска Парнасу (1761), створена Антоном Рафаелем Менгом для склепіння Галереї, яка продовжить стати образним маніфестом народжуваного неокласичного стилю. Вінкельмана підтримував Альбані з того часу, коли Семирічна війна застрягла в Римі без пенсії, і чий власний корабель знавець був загострений зв'язком. Племінник папи Климента XI, поважний покровитель і вправний дипломат, кардинал Алессандро Альбані (1692-1779) був насправді одним з найбільших колекціонерів античних скульптур у Римі XVIII століття та пропагандистом того неокласичного смаку, який формує основа сучасних археологічних досліджень. Вілла, розташована недалеко від міських стін, уздовж Віа Саларії, була побудована між 1747 і 1763 роками за проєкт архітектора Карло Маркіонні, коли велика зелена територія, яка раніше належала Аккорамбоні, Ерколані та Орсі, була придбана кардиналом Альбані. Будинок представництва - це більше, ніж резиденція, як пропонують кімнати з високими стелями, турбота про інтер'єри, елегантний внутрішній фасад, що охоплює два поверхи з величною терасою з лоджією, з видом на сад в італійському стилі. все це культурний центр, який проводить приємні хвилини для кола друзів - антикварів, які зібрав навколо себе вчений церковник.

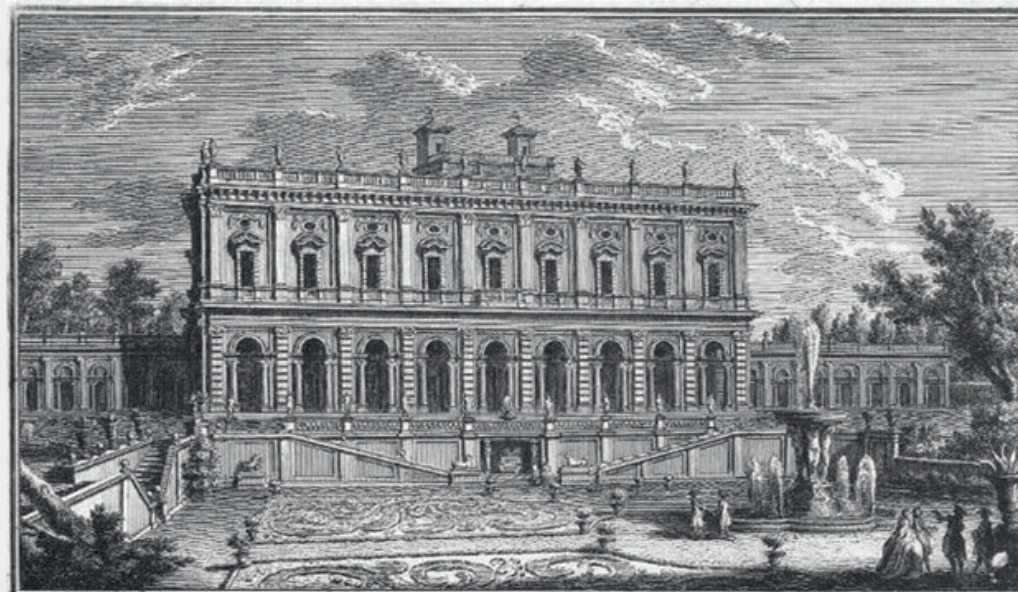
Це був етап ерудованих дискусій, концертів, танців та комедій у масках, і гості були б вражені багатством меблів, що складаються з поліхромного мармуру, ліпнини, гобелену, картин і, перш за все, виняткової колекції оригінальних грецьких та Римські скульптури: пристрасть до стародавнього світу, яку Альбані плекав з юності, спонсоруючи величезні проєкт розкопок та здійснюючи покупки як у Римі, так і в околицях.

Вілла залишилася в основному недоторканою навіть після смерті кардинала: роботи, зняті в період наполеонівського періоду (1797-1815 рр.) Для прикраси Музею Наполеона в Парижі, фактично були частково повернуті після 1815 р. Їх законному власнику, принцу Карло Альбані під час резиденції залишався власністю родини

Альбані до першої половини 19 століття, коли від останнього спадкоємця він передався родині Альбані - Кастельбарко, у якої незабаром після цього її придбала родина Торлонія.

Виняткова будівля, прикрашена шедеврами Аполлона Сауроктоно та фреска Парнаса (1761) Антона Рафаеля Менгса (1728-1779), що вважається маніфестом неокласичного стилю.

Всесвітньо відомий барельєф Антину з вілли Адріана, що зображує молодого коханця імператора Адріано разом із колекціями, що демонструють твори Перуджіно, Ванвітеллі, Бачиччо та інші.

Casino della Villa Albani fuori di Porta Salaria. Fontana con statue antiche, e terra di grande Egitto, a Fontana con statue a giacere di barabte, e due sfincie Egitte, e Portici con statue antiche, e colonne di granito.

Вілла була врятована від руйнування умбертинської урбанізації, яка незабаром після цього знищила більшість історичних вілл міста, тим самим розпорошивши античну спадщину, яка протягом трьох століть зробила Рим центром європейського мистецького життя.

Особливості планувальної структури

Вілла Альбані розташована за воротами Салар і займає велику ділянку, прорізаний алеями, пересіченими під прямим кутом. Вілла Альбані належить до пізнього розквіту італійського садового мистецтва. Вілла була побудована в 1860 році біля Риму.

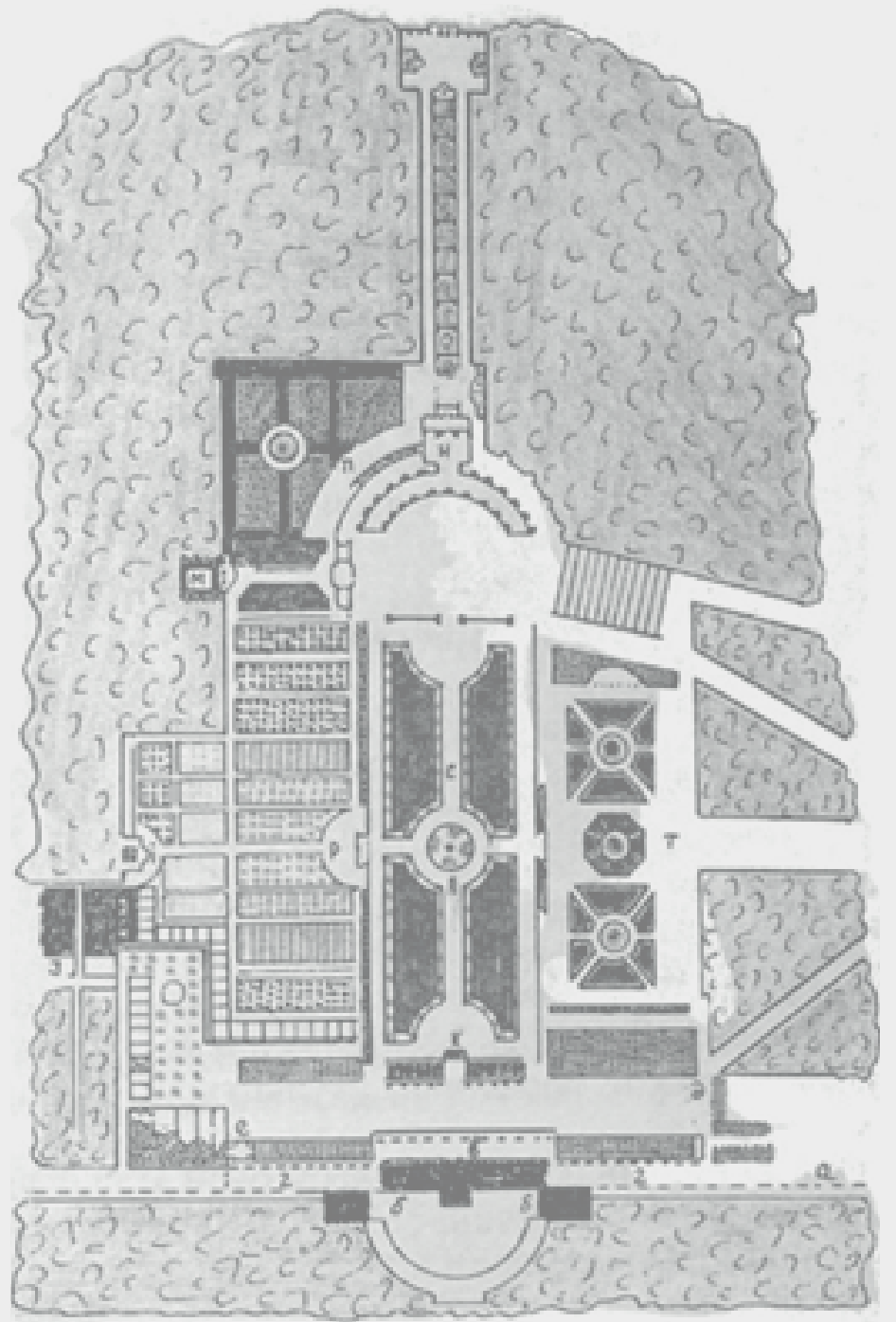
Сади й дрібні споруди побудовані А. Нолли. Композиція саду обмежується рамками римських традицій. Сад розстеляється уздовж двох осей, що відповідають двом входів. Перша головна частина визначається домінантним квітковим партером спрощеної композиції та багатими архітектурними та скульптурними елементами. Головна алея приводить до гранітної колони з гербом родини, через кілька ступенів, починається верхня тераса з фонтаном і газоном, звідки пандуси ведуть до лежачого в глибині головного партеру. Цей партер облямований живоplotом, а в стороні протилежній високою верхній терасі. Композиція партеру завершується красивим фонтаном зі скульптурними прикрасами. З високою верхньої тераси відкривається прекрасний вид в сторону засинілих контурів Сабінських гір.

Друга головна вісь визначається віллою (казино), побудоване в 1760 р. Маркіоне для А. Альбані. яка своїм широким фасадом з колонадами лежить вище партеру. До боків фасаду, прилягають два храми. Портик одного підтримується іонічними колонами, а іншого - каріатидами. Перед портиком знаходиться чудова тераса, прикрашена гермами та сходами, що ведуть в великий партер. Посередині партеру розташований фонтан, підтримуваний чотирма атлантами. По інший бік партеру знаходиться невеликий павільйон-кафе з круглою стіною-галереєю, яка має таке ж значення для саду, як декоративні театри в інших віллах. З одного боку знаходиться невеликий будиночок для більярду, а з іншого - піднесений майданчик з чудовими квітниками й фонтанами.

Пандуси ведуть до головного квіткового партеру, оформленому арабесками та центральним фонтаном. Всі споруди, квітники та партери прикрашені незліченною кількістю античних мармурів, що утворюють видатний музей. Зелень, що оздоблює боскети виділяє білий мармур.

Вісь закінчується кафе - павільйоном, який оформляє третю терасу. У цій частині, де до другого входу прокладений канал, чітко виділяються елементи в стилі рококо.

Вілла, квітковий партер, кафе-павільйон, тераси, багаті архітектурні прикраси - все виконано в спрощеній композиції зі збереженням типового римського характеру. Зважаючи на це вілла Альбані також виділяється як видатний зразок паркового мистецтва епохи бароко.

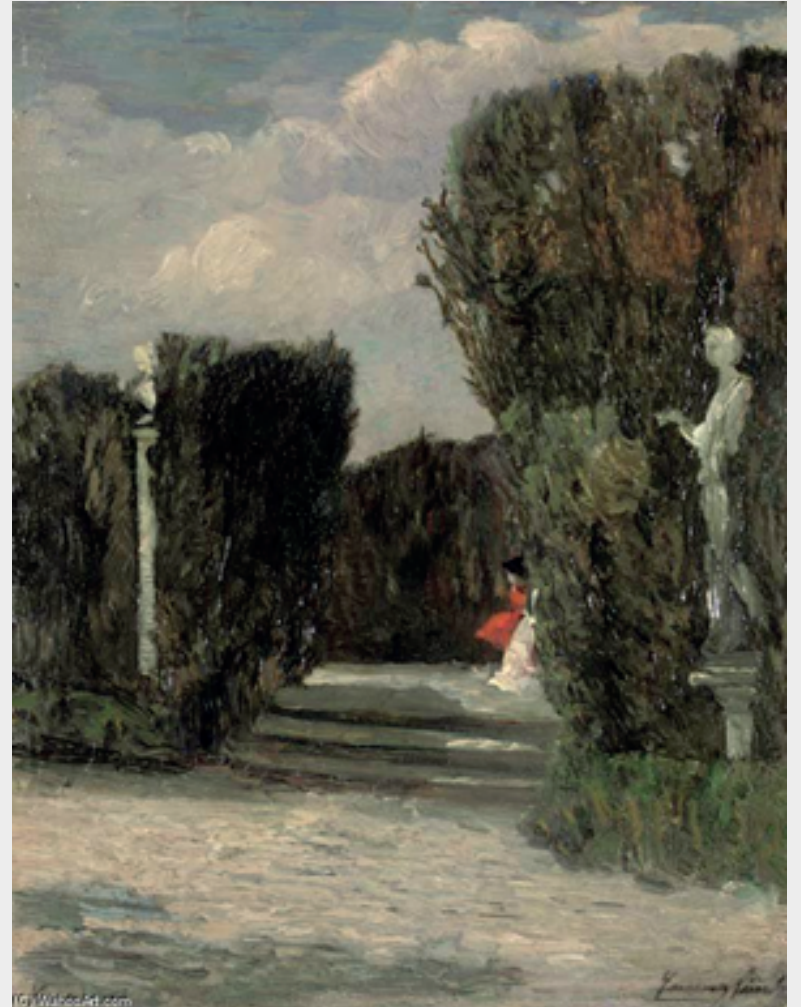
Схематичний план вілли Альбані (по А.Регеллю)
ЕКСПЛІКАЦІЯ:

а - головний вхід; **б** - суміжні будівлі; **в** - відкрита галерея з античними скульптурами; **г** - закрита галерея з статуями, вазами, антиками; **д** - храмоподіб. портик з прикрасами; **е** - портик; **ж** - крита галерея; **з** - більярд. галерея; **і** - фонтан; **к** - платформа, прикраш. статуями, вазами і т.д.; **л** - фонтан з міфіч. фігурами; **м** - храмоподіб. пташник у вигляд. развалин; **н** - кофейний павільйон; **о** - каскад для спуску води; **п** - ніж садок з крит. аллеями; **р** - сад з апельсин. деревами; **с** - велик. партер; **т** - декоратив. тераса що спорудж. на одному рівні з будівлями.

Пейзажи що зображають архітектурно ландшафтний комплекс вілли Альбані

Сади вілли Альбані. Картина Карла Крістіана Константина Хансена (1804-1880 рр.)

Вілла Альбани Рим. Емма Чіарді

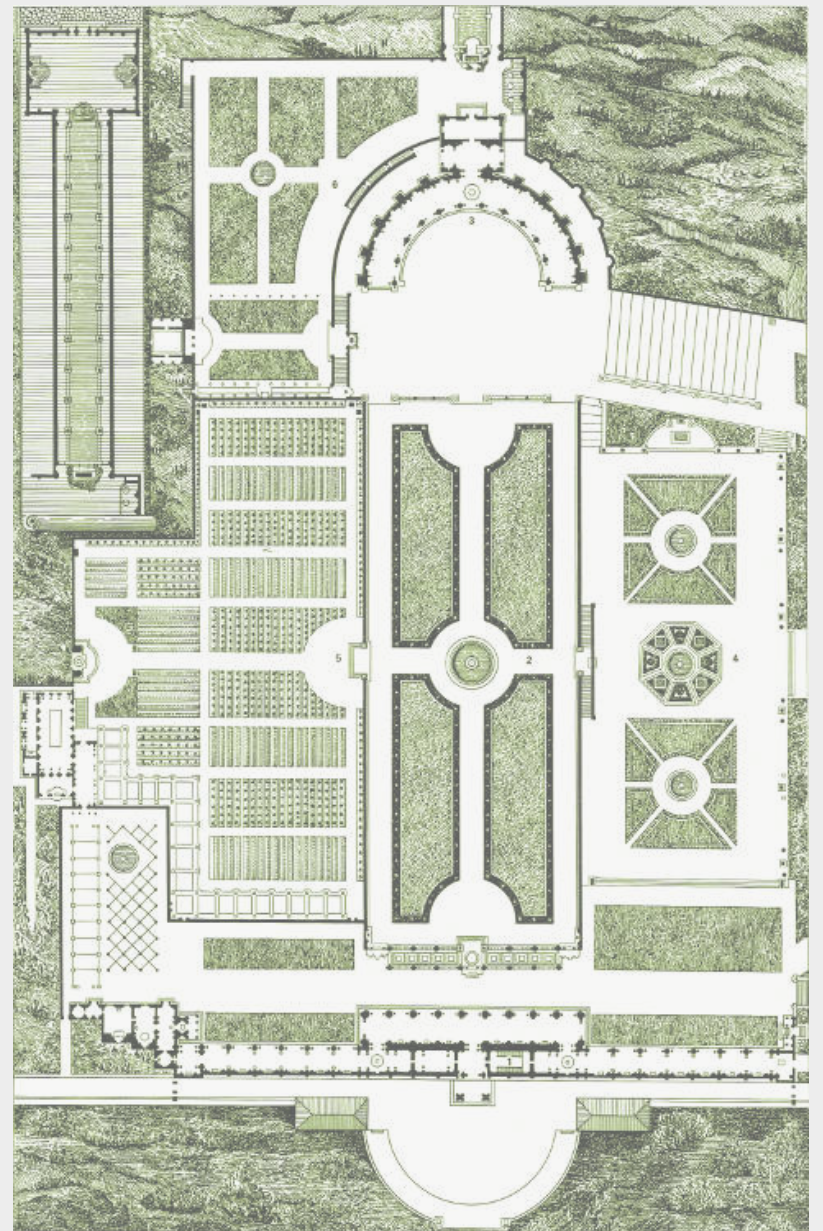
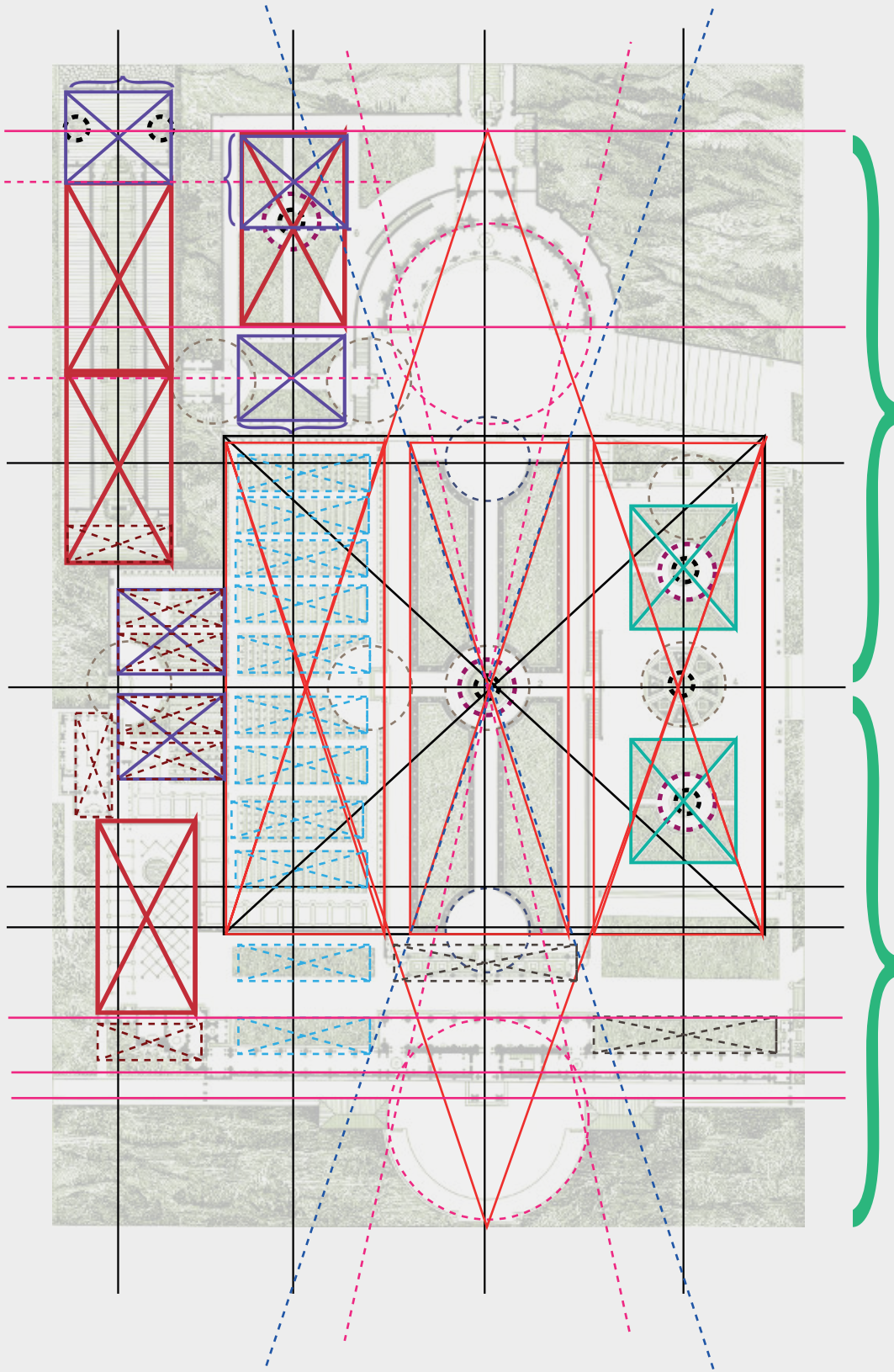
Сади Вілли Альбані. Едвард Лір 1840р.

Гравюри Пиранези книги Павла Муратова "Образи Італії" - "Пиранези".

Композиційний аналіз саду вілли Альбані

Висновки

1. Тип римської вілли склався в XVI ст. Вілла служила підтвердженням соціального і культурного статусу її власників.
 2. Сади римських резиденцій епохи Відродження і бароко належали до типу саду, який за традицією був поділений на дві частини - «міська частина», влаштована за суворими формальними правилами, і «сільська частина», яка займала великі площі, зайняті луками або лісами, і яка нерідко служила мисливським угіддям.
 3. виявлено що для планування на віллах епохи відродження використовували геометричні схеми засновані на перетині алей під прямим кутом, а для закріплення міст перетину (композиційних вузлів) в точках перетину влаштовувались фонтани, клумби або обеліски, що підкреслюють метроритмічне круг планувальної сітки.
- Сад Італійської вілли епохи відродження - регулярний сад, створений згідно зі строгими формальними правилами, прикрашений статуями (нерідко - античними) і фонтанами, - сад, що став зразком для європейського саду епохи Відродження, народився в Тоскані та отримав подальший розвиток в Римі на великих дворянських віллах, нерідко зводилися з волі освічених кардиналів і задумувалися як культурний статус-символ.

Список використаної літератури

1. Вхід вільний: FONDAZIONE TORLONIA[Електронний ресурс]/ -Режим доступу URL: <https://www.fondazionetorlonia.org/villa-albani-torlonia>
2. Вхід вільний: Villa Альбани[Електронний ресурс]/ -Режим доступу URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Villa_Albanì
3. Вхід вільний: В садах Виллы Альбани. Картина Кристофера Вильгельма Экерсберга (1783-1853) Ес. Дан.[Електронний ресурс]/ -Режим доступу URL: <https://clck.ru/Y9PXd>
4. Вхід вільний: Павла Муратова "Образы Италии" - "Пиранези". Гравюры Пиранези[Електронний ресурс]/ -Режим доступу URL: <https://nekrasov1979.livejournal.com/305858.html>
5. Вхід вільний: Сады Виллы Альбани. Картина Карла Кристиана Константина Хансена (1804-1880) Эк. Дан.[Електронний ресурс]/ -Режим доступу URL: <https://clck.ru/Y9PU2>
6. Вхід вільний: Сады Виллы Альбани[Електронний ресурс]/ -Режим доступу URL: <https://garmdoma.ru/sady-i-parki/villa-albani.html>
7. Вхід вільний: Сады Виллы Альбани[Електронний ресурс]/ -Режим доступу URL: <https://clck.ru/Y9PWì>
8. Вхід вільний: Сады Виллы Альбани[Електронний ресурс]/ -Режим доступу URL: <https://clck.ru/Y9PX7>
9. Вхід вільний: Схематичний план Виллы Альбани[Електронний ресурс]/ -Режим доступу URL: https://landshaft-m.at.ua/_si/0/88607578.-jpg
10. Про римських віллах і садах, см. Tagliolini A. I giardini di Roma. Roma 2006; Verdi delizie. Le ville, i giardini, i parchi storici del Comune di Roma. A cura di A. Campitelli. Roma 2005.

Харків - 2021 р.

